

Birodalom visszavág

2011 május 11. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása

Még nincs értékelve

Mérték

VIII. Henrik és lánya, I. Erzsébet életér?l filmek tucatjai készültek. Mégis elgondolkodtató, hogy ezekb?l a filmekb?l ugyan mindent megtudunk, ami ócska, üres, felszínes, hamis és bulvár, de semmit arról, ami igazán érdekes lehetne: a korszak mélyszerkezetér?l.

Henrik feleségeinek kivégzésér?l részletes ismereteink vannak, de hogy miért kellett harmincezer embernek kínhalállal halnia, arról semmi…

Pedig ennek okai világítanák meg azt, hogy Henrik és Erzsébet is szánalmas és jelentéktelen bábfigurák voltak csupán a világot akkor is, azóta is igazgató „láthatatlan” er?k kezében. És a szerencsétlen tízezreknek azért kellett meghalniuk, mert a kora kapitalizmus brutális beüzemeléséhez szükség volt a földjeikre. A megszépít? hamisítással „bekerítéseknek” nevezett terrorizmus, ami e pusztító világer? irányításával zajlott, „szép” metaforája az azóta is „menekül? élet” reménytelenségének. Most, hogy néhány nap elteltével csitulni látszik az ócska, üres, felszínes, hamis bulvárkampány, ami a birodalom által kreált látványterrorista likvidálása körül áradt szét az émelyít? hollywoodi díszletek között, akár el is töprenghetnénk azon, hogy mi lehet a planetáris médiahatalom manipulációs gépezete mögött.

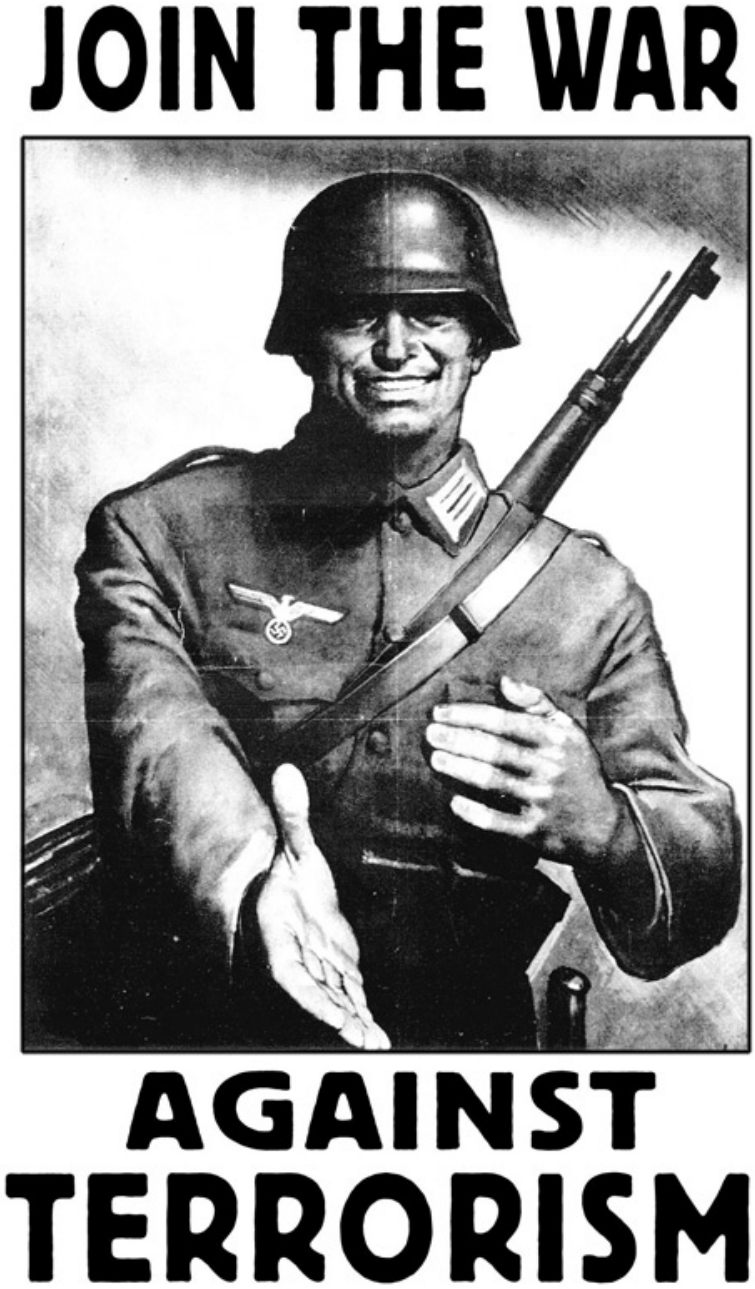
Ugyanis: hogy az egyik jelentéktelen bábfigura kivégez egy másik jelentéktelen bábfigurát, az legfeljebb egy harmadrend? szappanoperában vagy a ValóVilág nev? napi hánytatóban lehet izgalmas fejlemény, a valóságos valóságban aligha.

Az emberiség ?sid?k óta folytatja kitartó, bár sokszor reménytelennek látszó küzdelmét azért, hogy a jelenségvilág felszínén kavargó látványok alatt képes legyen meglátni a lényeget. Hogy a fecseg? felszín alól legalább néha

el?bukkanjon számára a hallgatag mély. A régi mondás szerint ha a jelenség és a lényeg egybeesne, akkor a halaskofák lennének a közgazdaságtan professzorai. A jelenség és a lényeg azonban nem esik egybe, így a halaskofák nem lettek professzorok, bár a professzorok néha a halaskofákat megszégyenít? ravaszsággal igyekeznek „megbízóik” utasításainak eleget téve lényegként bemutatni a hamis jelenségvilágot. Pedig a lényeg ma már nem is olyan rejtett. A világ kritikus elágazási pont felé halad, a történések sokszor a „jelenések könyvének” sötét és fenyeget? vízióit idézik.

A nyugatias modernitás, amelyet a 19. század óta leegyszer?sítve kapitalizmusként említünk, lassan fél évezrede tartja terror alatt a világot. A profit ontológiai logikája ugyanis éppen az, hogy megszerzése érdekében akár százszor-ezerszer annyi pusztítást is vállal a t?ketulajdonos, feltéve, hogy ezt sikeresen tudja küls? szerepl?kre hárítani. A küls? (ökológiai rendszer – natura) és bels? természet (szociális rendszer – kultúra) fokozódó lepusztulása éppen ennek az önfelél? ámokfutásnak a következménye. Az ezt mozgató világer? azonban láthatólag „globalómaként” viselkedik. Ahogy a testünkben pusztító rákos burjánzással sem lehet megértetni, hogyha elpusztít minket, velünk együtt neki és vége, ugyanígy a globalóma sem hajlandó jelzéseinkre figyelni. S?t gy?löletbeszédnek és/vagy összeesküvés-elméletnek állítja be már azt is, ha egyáltalán feltételezzük a létét. Számára mindenki terrorista, aki nem az általa legyártott hamis valóság színpadi díszleteit ismeri el valóságos valóságnak. Akárcsak a ráksejtnek, a Nyugat globalómájának is minden immunreakció valójában terrorakció, és a maga szempontjából igaza is van. Végül is a történelem (vagyis amit történelemként igyekeznek láttatni velünk) mindig a gy?ztesek cinikus, gátlástalan és persze hamis történetírása.

Volt egyszer például egy George Washington nev? körözött „terroristavezér” is, csak aztán kicsit módosult a „történetírás”, és azóta ünnepelt történelmi h?s az illet?. (A hazaárulás csak id?zítés kérdése, mondta erre cinikusan Talleyrand.) A 2001. szeptember 11. óta zajló terrorizmus elleni háború tehát valójában a Nyugat fokozódó létdiktatúrája elleni planetáris lázadással szemben indított megtorlássorozat. Kicsit kényelmetlen persze, hogy erre a történelemhamisításra felépített „keresztes háború” Irakban és Afganisztánban nemcsak totális kudarc, hanem Irak esetében még az indok is hazugságnak bizonyult.

De hát, mint tudjuk, ha egy hazugság folyamatosan ömlik minden lehetséges csatornán, azt egy id? múlva mindenki igazságnak fogja majd érezni. Nos, mivel közeledik a 2001. szeptemberi történés tizedik évfordulója, a kudarc megszépítése érdekében valamit produkálni kellett. És gigantikus látványtechnikával produkáltak is.

Félreértés ne essék, a Nyugat létagressziója elleni brutális támadásokra, mint 2001. szeptember 11., akárki is tette, nincs mentség. De attól, hogy valamire nincs mentség, még van magyarázat. A 20. század iszonyatos népirtására sincs mentség, de attól, hogy görcsösen azt próbáljuk bizonygatni, ez kívül van a történelmen, csak fokozzuk a várható újabb immunreakciók brutalitását. A Nyugat ugyanis csak saját magát látja viszont ebben az iszonyú tükörben. Amikor terrorizmust kiált, közvetett módon valójában saját létagresszióját ismeri be. Az akciót reakció követi, és ez egészen addig így lesz, amíg a Nyugat egész létmódja teljes sebességgel neki nem csapódik a lét legvégs? sziklafalának. Ha nem akarunk e nagy csattanás tehetetlen áldozataivá válni, lassan el? kellene bújni önámító hazugságaink és félelmeink fedezékéb?l…
Bogár László, magyarhirlap.hu

Ajánló